

Eth piset deth solei e dera lua

Un bon dia d'ara hè plan e plan de temps, com ara ua tona de sègles e un shinhau mès e tot, eth Solei pensèc de hèr ua visita ara aigua. Non l'auie vist des dera epòca dera escòla. Eth Solei, que s'embraue de quan jogaue damb era aigua ara ora deth pati, marchèc fòrça content anar a veir ara sua amiga ...

Eth solei caminèc tant entà arribar a on viuie era aigua que se li holèren plan es pès, e li demanèc de meter-les en remòig:

-E tant qu'òc!, despús que m'as vengut a veir!... -li contestèc era aigua- Sò mès felit qu'un anís!.

Pendent ua longa estona non parèren de parlar e d'explicar-se fòrça causes, enquia qu'eth Solei li diguec ara aigua:

-Escota, perquè non vies un dia tath mèn piset e te presenti era mia amiga era Lua?

E era aigua li responec:

-Mès guarda que n'ès, de felit! Que non ves qu'è creishut fòrça des qu'anauem amassa tara escòla? Era mia familia e jo non i caberíem, en tòn pis. Sò segura qu'ei petit.

Mès eth Solei insistic en convidar era aigua:

-Non patisques, ac profitaram entà hèr-i òbres. Ara Lua e a jo mos hè fòrça illusion que vengatz.

E dit açò, eth Solei se n'anèc tà casa sua. E era aigua decidic visitar: Eth piset deth solei e dera lua

Eth piset deth Solei e dera Lua ère petit, mès fòrça acuelhedor. Eth Solei e era Lua, que hège temps que viuien amassa e s'estimauen plan, auien hèt d'aqueth piset un lòc agradiu a on víuer fòrça erosi!.

-A arribat era ora de hèr bères reformes! -didec eth Solei ara Lua.

Alavetz li expliquèc que lèu receberien era visita dera aigua e era sua familia e calie hèr era casa un shinhau mès grana entà que i cabessen toti.

-Fòrça ben!, tu qu'ès tant escarrabilhat ac haràs fòdòrça ben -li contestèc era Lua, e eth Solei, sense pèrder ne un segon, se metec a trabalhar.

Dit e hèt, cuehlec es airines e au! pim!, pam! pim!, pam! Damb mès energia que, ben! damb tota era energia pr'amor que non i a arrés damb mès energia qu'eth Solei. Amplièc totes es estances dera casa. Hec es crambes mès granes, e eth minjador, e eth lavabo, e eth lauader, tot se vedie ample!, luminós!, e en pòc de temps l'auèc ath punt entara visita dera aigua.

Arribèc eth dia e era aigua comencèc a hèr camin entath piset deth Solei e dera Lua. Passèc per vals e montanes, traussèc camps e planures, e auancèc en tot jogar a hèr ziga-zaga per entremiei d'arbes e en tot esquivar arròques e sarrats.

Quan era aigua e era sua familha i arribèren, eth Solei e era Lua descansauen assetiadi en fautulh:

- Passatz, passatz, que i a lòc entà toti. E era aigua comencèc a entrar.
- Quanta aigua! - exclamèc era Lua.
- N'ètz segurs, que podem contunhar entrant, era mia familha e jo?
- Òc, òc, entratz qu'encara quede lòc -responèren eth Solei e era Lua en tot pensar-se que deuie quedar pòga aigua tà entrar.

Mès, qu'equivocadi qu'èren..! Era aigua acabèc per inunda'c tot. Era mar e era sua familha aucupèren eth minjador. Qué digui, eth minjador? Aucupèren eth pis sencer, des dera entrada enquiath darrèr cornèr. Es tietes gambes non parauen de comentar:

- Agust pis ei massa petit.

E eth cosin peishet, qu'ère fòrça capleugèr e s'estaue hènt pipí, demanaue sense parar:

- A on ei eth lavabo? Que quauquarrés m'ac digue o se m'escaparà ací en miei.

Er oncle verdon tanben i ère, e eth pair-sénher pofre, e es frairs peish espasa e peish glòbus. Enmiei de tota aquera gentada, eth Solei e era Lua se trapauen immergidi e desorientadi, glob!, glob!, glob!, glob! e coma poderen comencèren a hèr-se senhaus era un ar aute en tot dider-se qu'auien de pujar enquiara superfície com siguesse o s'estofarien: glob!, glob!, glob!, glob!.

Quin espant! lèu ja non les quedaue aire! Fin finau, eth Solei e era Lua reaccionèren: atrapèren plan e plan d'impuls e gesser en desaparadi!. E guardatz se siguec fòrt er impuls qu'anèren a parar en cèu.

Guaire d'aigua arribèc a entrar en piset deth Solei e dera Lua! Auie rason era aigua quan li diguec ath Solei qu'auie creishut fòrça, e mès que creishec. Aucupèc eth piset deth Solei e dera Lua mès tanben s'escampèc pes vals e pes barrancs, pes arrius e pes oceans, tanben arribèc enes pòls, a on viu congelada.

Ara ja sabetz perquè eth Solei e era Lua viuen en cèu.

Guion: Sandra Gòmez

-
-
- Amb el suport de

- [Avís legal](#) |
- [Segell de qualitat](#) |
- [Contacta **5480**](#) |
- - [Idiomes](#)
    - [Català](#)
    - [Castellano](#)
    - [English](#)